

ทุกสิ่งจะเติบโตงอกงามได้
เมื่ออยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับตัวเธอ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ห้องสมุดพระนครเหนือ

503000739

อะพาร์ตเมนต์บ้าบิดใจ

हन ไร่ 莊

บุระ โยโกะ เขียน
สิริพร คดชาคร แบล

คำนำสำนักพิมพ์

“จงปล่อยดอกเรืองเงะไว้ในทุ่งหญ้า”

เราบังเอิญเจอคำกล่าวด้านบนตอนจะเริ่มลงมือทำ *อะพาร์ตเมนต์* บ้าบอดใจเล่มนี้ ซึ่งเรื่องราวหลักๆ เกิดขึ้น ณ “เรือนแรมดอกเรืองเงะ”

อะพาร์ตเมนต์ เก้าโทรมที่ไม่ได้ปลูกดอกเรืองเงะไว้ตามชื่อ

อะพาร์ตเมนต์ บ้าบอดใจ เป็นอีกหนึ่งผลงานขายดีต่อเนื่องยาวนาน ของมูเร โยโกะ เจ้าของเดียวกับวันที่เหมาะกับขนมปัง ชูป และแมว แม้จะตีพิมพ์ครั้งแรกตั้งแต่ปี ค.ศ. 2011 แต่ประเด็นที่หนังสือเล่มนี้พูดถึง ยังคงน่าครุ่นคิดทบทวนอยู่เสมอแม้ในยุคนี้

เรื่องราวเริ่มขึ้นเมื่อเคียวโกะ พนักงานบริษัทเอเจนซีโฆษณาวัย สิบห้าปี เริ่มรู้สึกว่าการงานซึ่งเรียกร้องให้ใส่หน้ากากเข้าหากัน และ การอยู่ร่วมบ้านใหญ่โตโอ้อากับแม่ผู้หวังหน้าตาทางสังคม ทำให้ชีวิต กลวงเปล่าไร้ค่า เธอจึงตัดสินใจลาออกจากงานและย้ายออกจากบ้าน มาใช้ชีวิตตามลำพังในอะพาร์ตเมนต์เก้าที่ชื่อเรือนแรมดอกเรืองเงะ ด้วย เงินเก็บก้อนเดียวที่มีอยู่

การตัดสินใจสุดโต่งครั้งนี้พาเคียวโกะมาอยู่ในสภาพแวดล้อมยากลำบากที่ต้องแก้ปัญหารายวัน และพบเจอผู้คนซึ่งใช้ชีวิตแปลกแยก จากคนส่วนใหญ่ของสังคม จากที่เคยคิดว่าจะได้เริ่มต้นชีวิตใหม่อย่าง พลอดโปร่งโล่งใจ จึงมีหลายเรื่องชวนให้เคียวโกะต้องกลับมาทบทวน ตัวเองอีกครั้ง เกี่ยวกับเส้นทางสายใหม่ที่เลือกเดิน และสิ่งที่มีคุณค่า ความหมายต่อชีวิตเธอจริงๆ

“จงปล่อยดอกเรืองเงะไว้ในทุ่งหญ้า” คือคำกล่าวหนึ่งของญี่ปุ่นซึ่งมีความหมายว่า สิ่งใดก็ตามควรได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมกับตัวเอง เหมือนที่ดอกเรืองเงะจะแบ่งบานสวยงามที่สุดเมื่ออยู่กลางทุ่งหญ้า ไม่ใช่เวลาที่ถูกเด็ดมาปักแจกัน คิดแล้วก็อาจจะเหมือนเคียวโกะผู้ออกตามหาทุ่งหญ้าของตัวเอง แม้อาจต้องใช้เวลาและเผชิญความยากลำบากอยู่บ้าง แต่ถ้าไม่ลองเริ่มต้นเปลี่ยนแปลง ก็ไม่มีวันรู้เลยว่า สถานที่ไหนและสภาพแวดล้อมใดที่เอื้อให้เราเติบโตงอกงาม

อะพาร์ตเมนต์บำบัดใจ ยังคงเป็นงานเขียนเรียบเรียงตามสไตล์ มูระ โยโกะ แต่ไม่ลืมโยนคำถามให้เราได้กลับมาคิดถึงชีวิตตัวเอง เช่นเคย และเราเหล่าแม่ครัวแซนด์วิชก็หวังว่านักอ่านจะได้เก็บเกี่ยวบางอย่างไปในระหว่างทาง และค้นพบท้องทุ่งหญ้าที่เหมาะสมแก่การเติบโตของตัวเองนะคะ :)

ขอบคุณที่ยังคงติดตามแซนด์วิชชิ้นใหม่จากสามแม่ครัวผู้เชื้องข้าอย่างเราจะค่ะ

 Sandwich Publishing

สำนักพิมพ์แซนด์วิช

1

เคียวโกะเดินอยู่ในเมืองแห่งหนึ่งซึ่งเคยมาเยือนตอนมีงานต้อนรับและ
เลี้ยงส่งพนักงานสมัยยังทำงานบริษัท ในวันที่เธออายุได้สี่สิบห้าปี และ
ตัดสินใจจะแยกตัวจากครอบครัวมาใช้ชีวิตเองครั้งแรก สิ่งที่แวบเข้ามา
ในหัวก็คือ เมืองนี้ แถวๆ หน้าสถานีรถไฟมีตึกเรียงรายจากการพัฒนา
ที่ดินขึ้นใหม่ แต่เพียงเดินห่างออกมาสักนิดจะพบย่านพักอาศัยแผ่ตัว
กว้าง ซึ่งอยู่มาแต่ตั้งแต่เดิม ละแวกสถานีรถไฟมีเหล่าคนหนุ่มสาว
แต่งตัวทันสมัยอยู่เยอะก็จริง แต่ยังเห็นผู้สูงอายุซึ่งดูจะเป็นชาวบ้าน
ย่านนี้มานานนานปะปนอยู่ด้วยไม่น้อย

ถ้าเป็นที่นี่ เราคงใช้ชีวิตกลมกลืนไปด้วยได้

สำหรับเคียวโกะผู้เกิดในโตเกียวและโตในโตเกียว นี่เป็นสถานที่แรก
ที่เธอตัดสินใจเลือกเองว่าจะอาศัยอยู่

*

เคียวโกะเกิดและเติบโตมาในบ้านพักพนักงานบริษัทย่านตะวันตก
เฉียงเหนือของเมืองหลวง แต่ภาพนั้นก็หลงเหลืออยู่เพียงในอัลบั้มรูป
ไม่ใช่ในความทรงจำของตัวเอง พ่อของเคียวโกะเป็นวิศวกรผู้อุทิศชีวิต
ทุกคืนวันให้งาน ส่วนแม่อยู่ช่วยงานบ้านในครอบครัวตัวเองเรื่อยมา

ตั้งแต่เรียนจบ และหลังจากแต่งงานกับพ่อผ่านการจับคู่ตัวแล้วก็ยังเป็นแม่บ้านเต็มตัวมาตลอด ไม่เคยมีประสบการณ์ทำงานเลย แม้จัดการงานบ้านอย่างสมบูรณ์แบบ จนทั้งภายในและภายนอกบ้านเขียวโกะไร้ฝุ่นแม้สักเม็ด ส่วนกระจกหน้าต่างก็ขัดไว้งาวับอยู่เสมอ พี่ชายของเขียวโกะอายุห่างกันสองปี เป็นคนนิ่งๆสบายๆ บุคลิกแบบคุณชายขนานแท้ จนเหล่าเพื่อนบ้านบอกเขียวโกะทำนองว่า

“เอาความร่ำรวยคึกคักส่วนของพี่มาด้วยสินะเนี่ย”

ตอนเขียวโกะอายุสามขวบ ทั้งครอบครัวย้ายเข้าบ้านเดี่ยวพร้อมอยู่ในย่านพักอาศัยเงียบสงบ ตั้งอยู่ฝั่งตรงข้ามสถานีรถไฟที่ใกล้ที่สุด ทั้งๆที่ถ้าอยู่บ้านพักพนักงานบริษัทจะได้จ่ายค่าเช่าราคาถูก แต่แม่กลับพยายามเกลี้ยกล่อมพ่อเต็มที่ จนได้ซื้อบ้านสมใจปรารถนา แม้จะเป็นบ้านสองชั้นรูปทรงเดียวกับอีกสี่หลังที่สร้างเรียงกันอยู่ แต่ในเวลานั้นก็ถือเป็นบ้านแบบ 5 LDK¹ ที่กว้างขวาง แถมยังมีส่วนสวยเก๋สง่างามด้วย เมื่อเข้าโรงเรียนอนุบาล บางครั้งเขียวโกะก็คิดว่า

บ้านเราคงเป็นเศรษฐีละมัง

และที่เป็นเศรษฐีก็เพราะพ่อมุ่งมั่นตั้งใจทำงาน ตั้งแต่จำความได้เขียวโกะแทบไม่เคยเจอหน้าพ่อเลย ในวันอาทิตย์ทั้งครอบครัวก็ไม่ค่อยได้ออกไปไหนกัน แต่เธอคิดว่าพ่อคงเป็นคนแบบนี้จึงไม่ค่อยคิดอยากไปเที่ยวที่ไหนด้วย

“เป็นเพราะพ่อเขาทำงานนะ เราถึงได้อยู่บ้านนี้ จากนั้นพ่อก็ต้องพยายามทำงานเพื่อพวกเราต่อไป”

แม้มักทำงานบ้านพลางฮัมเพลงอย่างอารมณ์ดีเสมอ และขจัด

¹ วิธีบอกขนาดบ้านแบบญี่ปุ่น ในนี้หมายถึงบ้านที่มี 5 ห้องนอน พร้อมห้องนั่งเล่น ห้องรับประทานอาหาร และห้องครัว

สามารถยืมและติดตามหนังสือใหม่ได้ที่ ระบบห้องสมุดอัตโนมัติ Walai Autolib

<https://lib.rmutp.ac.th/bibitem?bibid=b00109934>

อะพาร์ตเมนต์บ้าบอดใจ / บุระ โยโกะ ; สิริพร คดชาคร, แปล.
บุระ, โยโกะ.

My list

Subject

[นวนิยายญี่ปุ่น](#)

Details

Added Author

[สิริพร คดชาคร, ผู้แปล](#)

Published

กรุงเทพฯ : แชนดรีซ์, 2566.

Edition

พิมพ์ครั้งที่ 1.

Detail

205 หน้า ; 18 ซม

ISBN

9786169342250

0 11 0

MARC

Export

Save

Share